

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **J. B.**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 2 T 125/01 prerokoval na neverejnom zasadnutí 13. januára 2009 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený J. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. apríla 2008, sp. zn. 2 To 57/2008 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. B. sa **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo 6. novembra 2007, sp. zn. 2 T 125/01, bol obvinený J. B. uznaný za vinného z trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

ako súkromný podnikateľ, zaregistrovaný na Daňovom úrade v R. S.. ako štvrtročný platca DPH

1/ 25. apríla 2000 podal na Daňovom úrade v R. S.. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty, ku ktorému priložil faktúry č. X. z 3. marca 2000, na sumu 151 526 Sk, z ktorej daň z pridanej hodnoty činila sumu 28 334 Sk, č. X. z 13. marca 2000 na sumu 48 355,70 Sk, z ktorej daň z pridanej hodnoty činila 9042 Ska č. X. zo 14. marca 2000 na sumu 178 227 Sk, z ktorého daň z pridanej hodnoty činila 33 327 Sk ktorými deklaroval nákup tovaru v úmysle získať nadmerný odpočet DPH v celkovej sume 70 703 Sk, vedel, že predmetné obchodné transakcie sa neuskutočnili, faktúry sú fiktívne a spolu s ďalšími položkami mu

bola Daňovým úradom v R. S.. vrátená daň z pridanej hodnoty vo výške 58 136 Sk ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

2/ 25. júla 2000 podal na Daňovom úrade v R. S.. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty, ku ktorému priložil faktúry č. V. X. z 21. júna 2000 na sumu 94 628, 80 Sk, z ktorej daň z pridanej hodnoty činila sumu 17 694, 80 Sk a č. V. X. z 22. júna 2000 na sumu 262 051,50 Sk, z ktorej daň z pridanej hodnoty činila sumu 49 001,50 Sk, ktorými deklaroval nákup tovaru v úmysle získať nadmerný odpočet DPH v celkovej sume 66 696,30 Sk, vedel, že predmetné obchodné transakcie sa neuskutočnili, faktúry sú fiktívne a spolu s ďalšími položkami bola Daňovým úradom v R. S.. vrátená daň z pridanej hodnoty vo výške 64 535 Sk ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

3/ 25. októbra 2000 podal na Daňovom úrade v R. S.. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty, ku ktorému priložil faktúry č. V. X. z 12. júla 2000 na sumu 79 322, 70 Sk, z ktorej daň z pridanej hodnoty činila sumu 14 832,70 Sk, č. V. X. z 12. septembra 2000 na sumu 114 943,50 Sk, z ktorej daň z pridanej hodnoty činila 3 878 Sk, ktorými deklaroval nákup tovaru v úmysle získať nadmerný odpočet DPH v celkovej sume 40 204,20 Sk, vedel, že predmetné obchodné transakcie sa neuskutočnili, faktúry sú fiktívne a spolu s ďalšími položkami mu nebola Daňovým úradom v R. S.. vrátená daň z pridanej hodnoty vo výške 30 414 Sk ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, nakoľko v tom čase u neho prebehla daňová kontrola, ktorá spochybnila existenciu obchodov,

čím svojím konaním by bol štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky v sledovanom období spôsobil škodu vo výške nie menej ako 177 603, 50 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 148a ods. 2 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 mu bol výkon tohto trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti vykonávať súkromnú podnikateľskú činnosť na dobu 2 (dvoch) rokov.

Zároveň s uložením súhrnného trestu bol podľa 35 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 zrušený výrok o úhrnnom treste vo výmere 10 (desať) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. mája 2007, sp. zn. 5 To 366/05, ktorý bol obvinenému J. B. uložený za trestný čin nezaplatenia dane podľa § 148b ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006.

Zrušené boli súčasne aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obvinený J. B. odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 10. apríla 2008, sp. zn. 2 To 57/2008, zamietol ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho podal obvinený J. B. prostredníctvom obhajcu dovolanie. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolateľ poukázal na to, že v konaní pred súdmi sa nepostupovalo v súlade s ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006, zakotvujúcim pravidlá pre hodnotenie dôkazov, v dôsledku čoho nebol zistený skutočný stav veci, ako to prikazovalo ustanovenie § 2 ods. 5 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006. Tým sa stalo, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení doposiaľ zisteného skutku, ktorý neumožňuje kvalifikovať jeho konanie ako trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006. Ničím totiž nebola vyvrátená jeho obhajoba, že ako konateľ spoločnosti A., spol. s r.o., uplatnil na Daňovom úrade v R. S.. odpočet DPH oprávnene. Z fotokópie zápisnice o konfrontácii so spoluobvineným R. V. z 29. apríla 2002 je významná tá časť jeho výpovede v ktorej na rozdiel od výpovede urobenej v

predmetnej veci potvrdil, že skutočne k obchodnoprávnemu vzťahu medzi spoločnosťou V., spol. s r.o., a A., spol. s r.o., došlo, že za predaný tovar ako konateľ spoločnosti V. spol. s r.o., od spoločnosti A., spol. s r.o., skutočne faktúry prevzal, ale ich nezaevidoval do účtovníctva len preto, že sa s ním (obvineným) pohádal a znemožnil mu kúpený tovar prevziať. Ostatne uvedená skutočnosť nemôže spochybniť skôr uvedené tvrdenie o existencii obchodnorávneho vzťahu. Okrem uvedeného dokazovanie v posudzovanej veci je neúplné, pretože súd nemal k dispozícii prvotné doklady, vrátane účtovníctva spoločnosti V. spol. s r.o., ktoré bolo treba porovnať z prvotnými dokladmi spoločnosti A., spol. s r.o. Preto za takejto dôkaznej situácie jeho konanie nemohlo byť kvalifikované ako už spomenutý trestný čin podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v znení účinnom do 1. januára 2006.

Z uvedených dôvodov obvinený J. B. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 2 ods. 5, ods. 6 a § 256 Tr. por. (zák. č 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) v jeho neprospech, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že súdy oboch stupňov rozhodnite o vine založili na dostatočných dôkazoch, a preto dovolanie obvineného J. B. navrhol zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), pri splnení podmienok dovolania podľa § 372 Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por., v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.) ale súčasne aj to, že dovolanie obvineného J. B. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.)

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie

upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie v trestnom konaní ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb ako to plynie z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. Spomenutý opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samostatnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva v nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. zákon vyjadruje, že dovolanie opierajúce sa o tento dôvod je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. veta za bodkočiarkou). Dovolanie obvineného J. B. však existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neopiera o žiadne právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách, keď skutkové zistenia považuje za chybné v dôsledku neúplného dokazovania, a tiež nesprávneho hodnotenia dôkazov. Ide tak o námietky, ktoré sú mimo dovolateľom deklarovaného

zákonného dovolacieho dôvodu (námietky obvineného J. B. vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu použitého dovolacieho dôvodu), a preto najvyšší súd na ne nemohol prihliadať.

Súdom prvého stupňa zistený skutok, ktorý nebol žiadnym spôsobom modifikovaný rozhodnutím odvolacieho súdu napĺňa zákonné znaky trestného činu neodvedenia dane a poisteného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ide o priaznivejšie posúdenie konania obvineného v porovnaní s právnou úpravou účinnou od 1. januára 2006 v zmysle ktorej by išlo o zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.), a preto najvyšší súd pre nesplnenie dôvodov dovolania odmietol dovolanie obvineného J. B. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. januára 2009

JUDr. Peter Krájčovič, v.,r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková